

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mráky v právní věci žalobce: **A. B.**, zastoupeného advokátem Mgr. Leonidem Kushnarenkem, Politických vězňů 1272/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 8. 2. 2021, čj. OAM-710/ZA-ZA12-P10-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2022, čj. 4 Az 9/2021-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal v srpnu 2019 žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. V Kazachstánu mu totiž hrozí nebezpečí kvůli jeho politickým názorům. Stěžovatel psal s přáteli blog, na kterém otevřeně kritizoval kazachstánské politiky. Vzhledem k výhrůžkám policie odjel v lednu 2018 za studiem do ČR. Když pak v prosinci 2018 odjel domů, byl napaden a musel podstoupit operaci nosu. Policie toto napadení nevyšetřila. V lednu 2019 se proto stěžovatel vrátil do ČR, kde až do srpna 2019 pobýval na studentské vízum. Protože mu studentské vízum nebylo dále prodlouženo, rozhodl se požádat o mezinárodní ochranu. Současně předložil lékařskou zprávu o operaci nosu.

[2] Ministerstvo vnitra zamítlo stěžovatelovu žádost, protože jeho azylový příběh shledalo nevěrohodným. Z lékařské zprávy plyne, že se jednalo o plánovanou operaci nosní překážky, které předcházela dlouhodobá léčba. Nešlo tedy o akutní operaci po napadení. Stěžovatelovo chování navíc nesvědčí o vážné obavě z návratu do vlasti – do Kazachstánu odcestoval v prosinci 2018 dobrovolně, o mezinárodní ochranu nepožádal ihned po návratu do ČR, ale vyčkával, až mu skončí studentské vízum. Ministerstvo proto neshledalo důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Stěžovatel podal proti rozhodnutí ministerstva žalobu, tu však Městský soud v Praze zamítl.

[3] Nyní stěžovatel podává kasační stížnost. Odmítá, že by jeho žádost o mezinárodní ochranu byla účelová. Městský soud ani ministerstvo nevzaly v úvahu, že Kazachstán není plně demokratickou zemí a že stěžovatel má strach z možné policejní represe. Počátkem ledna 2022 se navíc tamní politická a bezpečnostní situace zhoršila.

[4] Ministerstvo souhlasilo s posouzením městského soudu. Stěžovatel neupřesnil, proč by mu po návratu do země původu hrozilo nebezpečí, v jeho tvrzeních přetrvávají rozpory.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS nejprve zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná. Městský soud se nedopustil žádného pochybení, které by založilo přijatelnost kasační stížnosti (ani stěžovatel sám nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná).

[7] Spor se v této věci vedl o to, zda je stěžovatelův azylový příběh věrohodný; v kasační stížnosti se stěžovatel zaměřil na aktuálně zhoršenou vnitropolitickou situaci v Kazachstánu.

[8] NSS nemá výhrady vůči tomu, jak se s otázkou věrohodnosti stěžovatelových tvrzení vypořádalo ministerstvo a městský soud. Stěžovatel neuvedl žádné rozumné vysvětlení, proč na podporu svých tvrzení předložil lékařskou zprávu, která popírá jeho skutkovou verzi, ani proč se žádostí o mezinárodní ochranu vyčkával tak dlouho.

[9] Stěžovatelovu žádost o mezinárodní ochranu nemohou zdůvodnit ani lednové nepokoje v Kazachstánu. Stěžovatel totiž ani neupřesňuje, jaký vliv měly tyto nepokoje (či snad nějaká opatření přijatá po jejich potlačení) přímo na něj. Důvodem pro udělení mezinárodní ochrany nemůže být jen samotný původ žadatele ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem (rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2005, čj. 3 Azs 303/2004-79) nebo nespokojenost s tím, jak jsou v jeho zemi původu dodržována lidská práva (rozsudek NSS ze dne 21. 11. 2003, čj. 7 Azs 13/2003-40).

[10] Soud proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ministerstvu, které by jinak toto právo mělo, žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu

